

Abstract. The latest releases that concern the problems of training of students of 6.010202 “Sports” direction for educational work at sports schools were the subject for analysis. It was determined the timeliness of methods development as for determination of level of readiness of future coach-instructors for educational work. The aim - to develop a system of evaluation of future coaches to educational work in youth sports schools. Methods: Analysis of literature on certain issues; pilot studies to establish copyright standards methods. The correspondent authoring tools are represented on the basis of structural analysis study basic categories: assessment, readiness, future coaches, educational work, youth sports school. Empiric method was used for grounding the norms of future coaches for educational work at sports schools evaluation system, containing by cognitive criteria - developed by the author test knowledge, according to affective criteria – an authorial questionnaire with the following empirically set norms, according to behavioral criterial – an expert evaluation of the students during improvised professional situations. Prospective lines of studies are determines to conduct experimental work on the formation of future specialists in educational work in youth sports schools, and analyze its results.

Keywords: evaluation, readiness, future coach-instructors, educational work, sports schools.

УДК 616-051+378.6

ЗМІСТ І СТРУКТУРА ТЕХНІЧНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МАЙБУТНІХ МЕДСЕСТЕР

А. Л. НЕВМЕРЖИЦЬКА,

аспірантка кафедри загальнотехнічних дисциплін

Національний педагогічний університет імені М. П. Драгоманова

E-mail: alina_ln84@mail.ru

Анотація. Робота присвячена проблемі вдосконалення теоретичної та практичної підготовки майбутніх фахівців медичної галузі. На засадах компетентнісного підходу розроблена методика навчання фундаментальних природничих дисциплін у медичних коледжах, яка спрямована на підготовку фахівців медичної галузі із врахуванням технічної складової їхньої професійної діяльності. Розкрито зміст та структуру технічної компетентності як системи теоретичних знань із фізико-математичних, технічних та фахових дисциплін.

Ключові слова: медична освіта, методика навчання, технічна компетентність, медична сестра.

Актуальність (Introduction). Розширення сфер використання сучасних технічних пристроїв у діагностичних та лікувальних процедурах і входження їх у повсякденну медичну практику актуалізує потребу формування готовності майбутніх молодших фахівців галузі охорони здоров'я до використання такої техніки у професійній діяльності. Чим краще підготовлений медичний працівник до виконання посадових обов'язків, тим коротший період адаптації його на робочому місці, і тим професійніше він проводить медичні маніпуляції з пацієнтом, а це визначає якість усієї системи медичного обслуговування населення в цілому. Однак для того, щоб підготувати медичний персонал до майбутньої професійної діяльності, необхідно чітко описати його професійну компетентність.

Аналіз останніх досліджень та публікацій (Analysis of recent researches and publications). Формуванню професійної компетентності майбутніх спеціалістів різних галузей в цілому та технічної компетентності, як її складової, присвячена велика кількість досліджень останніх років. У роботі Мокіна Б. І. розглянуто проблемні питання форму-

вання професійної компетентності майбутніх фахівців інженерних спеціальностей, у роботі Андрущенко І. розкривається зміст поняття «технічна компетентність» для майбутнього офіцера, а роботи Корця О. М. та Осипова І. В. присвячені питанням формування технічної компетентності майбутніх учителів технологій. Дослідженню інтеграції фундаментальної і фахової підготовки та формуванню науково-технічної компетентності майбутніх лікарів присвячені роботи Пайкуш М. А. та Стучинської Н. В. Однак проблема формування технічної компетентності майбутніх фахівців медичної галузі залишається поза увагою дослідників.

Мета (Purpose). Мета роботи полягає в дослідженні змісту та структури технічної компетентності медичної сестри та науковому обґрунтуванні методики її формування у процесі навчання технічних, природничих та фахових начальних дисциплін.

Методи (Methods). Теоретичні: аналіз науково-методичної та психолого-педагогічної літератури, а також нормативно-директивних документів з метою розкриття ролі, змісту та структури технічної фахової компетентності медичної сестри.

Результати (Results). Реалізація компетентнісного підходу залишається однією з центральних проблем у вітчизняному та світовому освітньому просторі вже досить довгий час. Наше дослідження стосується особливостей формування умінь і навичок спеціалістів галузі, яка не відноситься до технічних і, на перший погляд, мало пов'язана з технічними дисциплінами – галузь «Охорона здоров'я». Основним об'єктом фахівців цієї галузі є людина – живий організм, а не машина. Проте «останнім часом багато досягнень медицини значною мірою пов'язані з успіхами в галузі фізики, біології, інформаційних технологій, медичного приладобудування. Ця обставина викликає необхідність отримання студентами-медиками науково-технічної компетентності при вивченні дисциплін природничого циклу, яка сприятиме формуванню специфічного мислення та підвищуватиме їх фаховість»[1]. Тому наша задача полягає в тому, щоб максимально висвітлити зв'язок медицини з фізикою, чітко сформулювати поняття технічної компетентності майбутньої медичного працівника середньої ланки, а саме медсестри, визначити складові та описати структуру технічної компетентності, показавши її важливість у професійній діяльності.

За результатами проведеного аналізу поняття технічної компетентності спеціалістів різних спеціальностей, а також враховуючи кваліфікаційні вимоги до фахівців медичної галузі, можемо означити технічну компетентність майбутньої медичної сестри як *здатність медсестри, маючи фундаментальні та професійні знання, успішно виконувати лікувальні та профілактичні маніпуляції з використанням медичної техніки, враховуючи її технічні характеристики, можливості та обмеження у використанні фізичних чинників на живі організми, дотримуючись правил техніки безпеки.*

Для встановлення змісту та структури технічної компетентності, розглянемо її складові з урахуванням програмних вимог до навчальних дисциплін, які відіграють провідну роль у формуванні кожної із складових (табл. 1).

Таблиця 1

Структура та зміст технічної компетентності медичної сестри

№ з/п	Складові технічної компетентності	Використання у професійній діяльності	Необхідні знання, уміння та навички
1.	Основи теорії вимірювання	<ul style="list-style-type: none"> • антропометричні та мас-інерційні характеристики тіла хворого; • тиск, ритм, шум, провідність, перевантаження, пошкодження різних органів тощо; • медичні прилади, градуваний мірний посуд та інструменти для ін'єкцій, що містять шкалу з поділками (термометр, тонометр, шприци, бюретки, 	<ul style="list-style-type: none"> • <u>Розуміти</u> важливість для майбутньої професійної діяльності вимірювань та їх точності. • <u>Знати</u> види вимірювань, основні одиниці вимірювання фізичних величин, мірність і рекомендовані кратні та частинні одиниці, що використовуються у медицині; основні характеристики вимірювальної медичної техніки (градування, ціна поділки шкали, діапазон вимірювань, поріг чутливості, точність та стабільність при-

		пробірки, піпетки тощо).	ладу, границя допустимої похибки вимірювань); нормальні умови застосування вимірювальної медичної техніки. <ul style="list-style-type: none"> • <u>Вміти</u> переводити одні одиниці вимірювання в інші; визначати дозу ліків.
2.	Знання основ класичної фізики	<ul style="list-style-type: none"> • фізичні основи роботи медичної техніки; • фізична природа внутрішніх процесів біологічних організмів; • є базовою для вивчення дисциплін «Основи біологічної фізики та медична апаратура» і «Медицини та соціальної реабілітації». 	<ul style="list-style-type: none"> • <u>Розуміти</u> важливість знань основ класичної фізики як базових для подальшого формування технічної компетентності. • <u>Знати</u> основні фізичні закони, гіпотези, концепції, моделі, явища на рівні теоретичних узагальнень, достатніх для розуміння та пояснення фізичних процесів та явищ, які відбуваються у побуті, на виробництві (а саме, у медицині) та в живих організмах. • <u>Усвідомлювати</u> причинно-наслідкові зв'язки дії фізичних чинників на живі організми. • <u>Уміти</u> практично використовувати набуті знання при розв'язуванні професійно-орієнтованих задач.
3.	Знання основ біологічної фізики	<ul style="list-style-type: none"> • фізичні та фізико-хімічні параметри, що використовуються як тести для діагностики функціонального стану організму; • фізичні основи патологічних процесів; • вплив фізичних чинників на організм людини з метою лікування та діагностики. 	<ul style="list-style-type: none"> • <u>Розуміти</u> фізичні основи будови та організації органів і їх систем. • <u>Знати</u> основні фізичні закони, що лежать в основі процесів організму людини; властивості та характеристики фізичних чинників, що впливають на живий організм та процеси, які відбуваються під їх впливом (електричні струми низької та високої напруги, електричні та магнітні поля, електромагнітне випромінювання, механічні коливання тощо); сучасні методи діагностики та лікування. • <u>Усвідомлювати</u> користь та шкоду дії різних фізичних чинників на організм людини.
4.	Знання основ медичної техніки та основ техніки безпеки при роботі з медичною апаратурою (або при роботі з фізичними чинниками)	<ul style="list-style-type: none"> • використання сучасної медичної апаратури у професійній діяльності та, як результат, вплив природних та преформованих фізичних чинників на пацієнтів та медичний персонал. 	<ul style="list-style-type: none"> • Знати правил техніки безпеки, охорони праці в галузі, професійної безпеки у реабілітаційних відділеннях і при роботі з фізіотерапевтичною апаратурою, з електроприладами, апаратами, що працюють під тиском, балонами з газом та вміти їх дотримуватись. • Знати техніку та методику проведення водо-, теплолікувальних та електропроцедур та вміти їх виконувати. • Знати фізіологічну та лікувальну дію на організм фізичних чинників та вміти пояснити пацієнтові суть процедури, яку з ним виконують та надавати невідкладну допомогу пацієнтам при ураженні електричним струмом.

У таблиці перераховані основні структурні компоненти технічної компетентності медичної сестри у вигляді навчальних дисциплін, що її формують; висвітлені необхідні базові знання-уміння-навички з цих предметів та розкрита їх важливість для майбутньої професійної діяльності. Для реалізації запропонованої нами методики формування технічної компетентності рекомендуємо такі кроки:

1. «Основи метрології» як окрема дисципліна для вивчення медичними сестрами програмою не передбачена, але її важливість є очевидною. Тому ми пропонуємо зацентувати увагу на основах метрології при розв'язуванні практичних задач з фізики та біологічної фізики. Якщо задачі курсу біологічної фізики та медичного обладнання з самого початку медично спрямовані, то при вивченні шкільного курсу фізики студенти розв'язують ті задачі, що є в підручнику, або ж у збірниках задач з фізики. Для учнів школи не принципово, чи визначають вони, наприклад, об'єм циліндра, чи об'єм шприца, а от для студентів медичних навчальних закладів професійно спрямована задача є більш цікавою (так як пов'язана з майбутньою професійною діяльністю), розвиває уміння використовувати формули на практиці, а також розвиває навички роботи нехай і найпростішим, але медичним приладом, що містить шкалу.

2. Навчальна програма з фізики для вищих навчальних закладів I-II рівнів акредитації, які здійснюють підготовку молодших спеціалістів на основі базової загальної середньої освіти орієнтована головним чином на світоглядне сприйняття фізичної реальності, розуміння основних закономірностей плину фізичних явищ і процесів, загального уявлення про фізичний світ, його основні теоретичні засади та методи пізнання, усвідомлення ролі фізичних знань у житті людини та суспільному розвитку. Тобто, наша програма в цілому формує технічно освічену особистість, яка зможе адаптуватися в сучасному техногенному середовищі, але не конкретно технічно освіченого медичного працівника, який зможе адаптуватися до сучасних вимог професійної діяльності – у існуючій програмі не прослідковується медичного спрямування фізичних знань. Для студентів медичних навчальних закладів слово «медицина» має звучати при вивченні кожної теми з фізики, студенти мають самостійно усвідомити значущість фундаментальних знань для формування їх професійної компетентності, а саме сприймати фізику, як основу фундаментальних знань та технічної компетентності, а технічну компетентність як складову професійної.

Змінювати усю навчальну програму докорінно, пристосувавши її суто для потреб медичних навчальних закладів не є необхідним. Достатньо в робочих програмах викладачів медичних навчальних закладів колонку «міжпредметні зв'язки фізики з іншими дисциплінами» замінити на колонку «значення фізичних знань для медицини» і починати вивчення нових тем з озвучення цієї колонки, що само собою має навчальну діяльність перетворити на професійно значиму. Розроблена нами модель формування технічної компетентності майбутніх медсестер базується на інтеграції фундаментальної та фахової підготовки, чіткому відборі та структуруванні теоретичного матеріалу (а саме, вилучення другорядного) з урахуванням його значущості для майбутньої професійної діяльності медсестри.

3. Навчальна програма з предмету «Основи біологічної фізики та медична апаратура» для вищих медичних (фармацевтичних) навчальних закладів I-III рівнів акредитації за спеціальністю 5.12010102 «Сестринська справа», розрахована на 81 годину, з них: лекцій – 20 годин, лабораторних занять – 10 годин, практичних занять – 14 годин та самостійна позааудиторна робота – 37 год. Метою дисципліни є вивчення фізичних закономірностей та явищ, що лежать в основі процесів життєдіяльності та застосування їх для вирішення медичних проблем. На нашу думку, дана програма є суперечною, так як така мета не може в повному обсязі бути досягнута за ту кількість годин, яка відводиться на вивчення дисципліни, а тим більше враховуючи той факт, що половина цих годин відведена на самостійне опрацювання. Опрацьовувати самостійно і якісно більшість студентів можуть лише загальні поняття, означення та положення з предмету, повторювати вже раніше вивчений матеріал, а самостійне вивчення тем, що поєднують знання з таких непростих дисциплін, як фізика, хімія, біологія та математика, як показує практика, не дає бажаного результату.

Наприклад, перша тема з даної дисципліни «Вступ. Основи біомеханіки та біоакустики». На її вивчення у програмі відведено 1 лекція та 2 лабораторних заняття, а у під-

ручнику це два розділи на 55-ти сторінках – обсяг навчального матеріалу та час, який відводиться на його вивчення несумірний. Цю проблему можна вирішити, збільшивши у програмі кількість годин, але це призведе до збільшення кількості пар у розкладі, а ця кількість є обмеженою відповідним нормативним документом. Тому збільшення годин вирішить проблему із опрацюванням і засвоєнням навчального матеріалу, але ускладнить ситуацію з розкладом. Інший спосіб вирішити проблему – це уникнути дублювання навчального матеріалу з дисципліни «Медична та соціальна реабілітація» і розвантажити таким чином тему, що вивчається, наступним чином:

1) суто фізичні означення, поняття, закони, формули озвучити на лекції (або приготувати роздатковий матеріал з переліком необхідних фізичних понять) та попросити студентів опрацювати їх вдома самостійно і обов'язково перевірити виконання домашнього завдання за допомогою експрес опитування на початку першої лабораторної роботи;

2) на другу лабораторну роботу попросити самостійно підготувати матеріал про роботу медичних приладів, дія яких базується на цих законах.

Ми відобразили у таблиці матеріал, що вивчається з теми «Вступ. Основи біомеханіки та біоакустики» і розділили його на дві частини, зліва – той, що вже вивчався у курсі фізики і може бути винесений на самостійне повторення, справа – той, що буде вивчатися вперше і потребує детального пояснення на лекції та на практичних заняттях, відведених на цю тему (табл. 2).

Таблиця 2

Матеріал шкільної фізики, що виноситься на самостійне повторення до першої лабораторної роботи	Матеріал, що вивчається вперше з теми : «Вступ. Основи біомеханіки та біоакустики»
Розділ I	
<p><i>обертальний рух, кутова швидкість, сила, види сили, інертність, маса, рівнодійна сила, I, II, III закони Ньютона, імпульс сили, імпульс тіла, закон збереження імпульсу, робота, потужність, кінетична та потенціальна енергія, закон збереження механічної енергії, момент сили, плече сили, деформація, пластична деформація, механічна напруга, відносна деформація, закон Гука, модуль, коефіцієнт та межа пружності, розтяг, стиск, анізотропія</i></p>	<p><i>кутове прискорення, балістокардіографія, пара сил, момент пари сил, плече пари сил, кінетична енергія абсолютно твердого тіла, момент інерції тіла, основний закон динаміки обертання, імпульс моменту сили, момент імпульсу тіла, антропометричні та мас-інерційні характеристики тіла людини, діаграма розтягу, межа плинності, межа міцності, механічна міцність опорно-рухового апарату, кісткові важелі, ступені вільності, абсолютна м'язова сила, біофізика зовнішнього дихання, механічні процеси в легенях</i></p>
Розділ II	
<p><i>акустика, звук, музичний звук, швидкість поширення звукових хвиль, інфразвук, ультразвук, гармонічні коливання, період та частота коливань, колова частота, амплітуда коливань, вимушені коливання, резонанс, пружні хвилі, фаза і довжина хвилі, потік енергії, інтенсивність звуку, гучність звуку, висота тону, тембр звуку</i></p>	<p><i>аналізатори, швидкість і прискорення коливної точки, кінетична та потенціальна енергія, повна енергія, згасаюче коливання, коефіцієнт згасання, логарифмічний декремент згасання, об'ємна густина енергії коливань, густина потоку енергії, ефект Доплера, звуковий тиск, звуковий опір, акустичний спектр, основний тон та обертони, чутливість вуха, поріг чутності, поріг больового відчуття, логарифмічна шкала звукових вимірювань, рівень інтенсивності звуку, рівень звукового тиску, рівень гучності, закон Вебера-Фехнера, фоні, аудіометрія, ізофони, аудіограма, аудіометр, фізичні основи слуху, звукові методи діагностики, утворення голосу людини</i></p>

З таблиці бачимо, що третина матеріалу вивчається вдруге, тому ліву колонку впевнено можна винести на самостійне опрацювання студентам з частковою корекцією

неточностей після експрес-опитування. Основну частину часу варто відвести на опрацювання нового матеріалу, а саме: вивчення фізичних та фізико-хімічних параметрів, які можна використати як тести для діагностики функціонального стану організму (мембранні потенціали, іонні градієнти, поляризаційні явища, світіння біооб'єктів тощо); фізичних основ патологічних процесів (клітинна проникність під час патологічних процесів, а також при всмоктуванні та виведенні лікарських препаратів досліджується фізичними методами); вплив фізичних чинників (іонізуючої радіації, ультразвуку, інфразвуку) на організм людини також вивчається фізичними методами [3, с. 2] – тобто усього того, що формує саме технічну основу майбутніх професійно важливих знань, умінь та навичок.

4. Медична техніка – це знаряддя праці сучасних лікарів і медсестер, яке дає можливість значно вдосконалити методи діагностики і лікування та ставить підвищені вимоги до кваліфікації медичного персоналу. «Створення медичного обладнання відбувається в результаті синтезу досягнень фізичної науки із сучасними технологіями», тому «вивчення роботи медичного обладнання лише на клінічних кафедрах, без розуміння фізичних основ функціонування апаратури, створює певні труднощі комплексного сприйняття майбутніми фахівцями принципів роботи медичного устаткування» [2, с. 6]. Засвоєння технік та методик проведення лікувальних та діагностичних процедур, а також принципу дії та правил безпечної роботи з медичними приладами, за допомогою яких ці процедури проводяться, є завданням курсу «Медичної та соціальної реабілітації» та частково курсу «Біологічної фізики та медичної апаратури». Про «Біологічну фізику та медичну апаратуру» більш детально мова йшла в попередньому пункті, тому повторюватися не будемо. Що ж стосується «Медична та соціальна реабілітація» можемо сказати, що ті знання та вміння, якими оволодівають студенти з даної дисципліни під час навчання, формуються шляхом узагальнення попередньо отриманих знань з метрології, фізики, біологічної фізики та медичної апаратури та ті, що безпосередньо є технічною базою професійної компетентності майбутньої медичної сестри та формують її технічну компетентність. Глибина усвідомлення та якість засвоєння необхідних знань, умінь та навичок напряму залежить від якості попередніх знань, тому завдання викладача медичної та соціальної реабілітації звертати максимальну увагу на «слабкі місця» в знаннях студентів, тобто які саме з базових знань не є повними, не відповідають потребам даної дисципліни і на які з тем чи конкретно явищ варто звернути увагу викладачу фізики та біофізики.

Отже, міцні міжпредметні зв'язки з природничими дисциплінами для формування технічної компетентності при вивченні медичної та соціальної реабілітації мають важливе значення і потребують особливої уваги. У сучасній фізіотерапії застосовуються як природні, так і преформовані фізичні чинники, серед яких електричні струми низької та високої напруги, електричні та магнітні поля, електромагнітне випромінювання (інфрачервоне, видиме, ультрафіолетове випромінювання), механічні коливання (інфразвук, ультразвук), вода, температурний фактор, а також зміна атмосферного тиску і компонентів повітря – саме вони і мають бути добре вивчені, усвідомлені та засвоєні студентами першого курсу. Шкоди здоров'ю людини можуть задати не лише такі, усім відомі фізичні чинники, як опромінення та електричний струм, а й такі повсякденні, як «...шум, вібрації, коливання, кліматичні параметри (температура, вологість, швидкість руху повітря, атмосферний тиск), недостатня освітленість...» [3] та інші, причому наслідки деяких з них можуть проявлятися не одразу. Тому обізнаність медичного персоналу про небезпечність та шкідливість фізичних факторів та особливості їх дії на організм людини береже здоров'я і пацієнта, і медика.

Висновки і перспективи (Discussion). Формування технічної компетентності медсестри базується на: 1) інтеграції фундаментальної та фахової підготовки; 2) чіткому відборі та структуруванні теоретичного матеріалу з урахуванням його значущості для майбутньої професії (вилучення другорядного, уникнення дублювання); 3) акцентуванні уваги на основах метрології при розв'язуванні практичних задач з фізики та біологічної фізики; 4) обізнаності медичного персоналу з базовими положеннями та правилами тех-

ніки безпеки, небезпечністю та шкідливістю різних фізичних факторів та особливості їх дії на організм людини.

Перспективи подальших досліджень пов'язані з пошуком актуальних та інноваційних методів формування технічної компетентності медсестри з урахуванням програмних вимог та можливостей навчальних дисципліни, на яких це відбувається.

Список використаних джерел

1. Пайкуш, М. А. Формування науково-технічної компетентності майбутніх медиків при вивченні природничих дисциплін у вищих медичних навчальних закладах. / Наука і освіта Новий вимір. Педагогіка і філософія. III (27). Випуск 51, 2015. – С. 44.
2. Фізичні основи функціонування медичного обладнання : навч. посіб. / В. Д. Дідух, Ю. А. Рудяк, Р. Б. Ладика та ін. – ТДМУ, 2015. – 284 с. ISBN 978-966-673-193-0.
3. Фізичні фактори небезпеки [Електронний ресурс] / Режим доступу: http://pidruchniki.com/70722/bzhd/fizichni_faktori_nebezpeki 2016.
4. Ємчик Л. Ф. Основи біологічної фізики і медична апаратура : підручник / Л. Ф. Ємчик. – 2-е вид., виправл. – К. : ВСВ «Медицина», 2014. – 392 с. ISBN 978-617-505-325-6.

References

1. Paikush, M. A. (2015). Formuvannia naukovo-tekhnichnoi kompetentnosti maibutnix medykiv pry vyvchenni pryrodnychkh dystsyplin u vyshchyykh medychnykh navchalnykh zakladakh [Formation of medical professionals' scientific and technical competence in course of Natural Sciences study in medical schools]. Nauka i osvita Novyi vymir. Pedagogika i psykholohiia, III (27), vypusk: 51, 44.
2. Didukh, V. D., Rudiak, Iu. A., Ladyka, R. B. ta in. (2015). Fizychni osnovy funktsionuvannia medychnoho obladdnannia [Physical principles of medical equipment operation]. TDMU, 284.
3. Fizychni faktory nebezpeky [Physical hazards]. Available at : http://pidruchniki.com/70722/bzhd/fizichni_faktori_nebezpeki 2016.
4. Lemchyk, L. F. (2014). Osnovy biolohichnoi fizyky i medychna aparatura [Fundamentals of Biological Physics and medical equipment]. Kyiv : VSV «Medytsyna», 392.

СОДЕРЖАНИЕ И СТРУКТУРА ТЕХНИЧЕСКОЙ КОМПЕТЕНТНОСТИ БУДУЩИХ МЕДСЕСТЕР

А. Л. Невмержицкая

Аннотация. Работа посвящена проблеме совершенствования теоретической и практической подготовки будущих специалистов медицинской отрасли. На основе компетентностного подхода разработана методика обучения фундаментальных естественных дисциплин в медицинских колледжах, которая направлена на подготовку специалистов медицинской отрасли с учетом технической составляющей их профессиональной деятельности. Раскрыто содержание и структуру технической компетентности системы теоретических знаний с физико-математических, технических и специальных дисциплин.

Ключевые слова: медицинское образование, методика обучения, техническая компетентность, медицинская сестра.

THE TECHNICAL COMPETENCE SCOPE AND STRUCTURE OF FUTURE NURSES

A. L. Nevmerzhytska

Abstract. This paper describes the problem of improvement of theoretical and practical training for future health care professionals. In terms of competency-based approach, methods of teaching Natural Science at medical colleges with focus on health care professionals' preparation including technical knowledge as an element of their professional competence were worked out. The technical competence scope as a system of theoretical knowledge of Physics and Mathematics, technical and professional disciplines was described.

Keywords: medical education, teaching methods, technical competence, nurse.